

תת"ע 6585/09/20 - רמזי ברכאת נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 6585-09-20 מדינת ישראל נ' ברכאת
תיק חיצוני: 14210231990

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	רמזי ברכאת
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 23.5.21 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של נהיגת רכב שעליו נמסרה הודעת אי שימוש על ידי בוחן שהוא שוטר תנועה, בניגוד לתנאים שפורטו בהודעת אי השימוש, בניגוד לתקנה 308(ד) לתקנות. במסגרת גזר הדין נגזרו על המבקש העונשים הבאים: קנס בסך 1,500 ₪, פסילה לתקופה של 3 חודשים בפועל, פסילה לתקופה של 2 חודשים על תנאי למשך 2 שנים.
3. ב"כ המבקש טען כי בתאריך 2.9.20 נעצר המבקש על ידי שוטר תנועה ונרשם לו דו"ח הזמנה לדין בגין עבירה של נהיגה ברכב שעליו נמסרה הודעת איסור שימוש, וכן זומן לשימוע בפני קצין משטרה לתאריך 3.9.20. טען כי המבקש התייצב לשימוע בפני הקצין והציג בפניו הודעה בדבר תקינות הרכב ורישיון רכב תקף. טען כי הקצין בדק את העניין והחליט שלא לאסור השימוש ברכב, החזיר לו את רישיון הרכב והודיע לו כי הוא ידאג לביטול הזימון לדין וכי אין צורך להגיע לדין. טען כי המבקש לא קיבל זימון לדין ולא ידע אודות מועד הדין. טען כי המבקש קיבל לתדהמתו הודעה על פסק הדין ונודע לו כי נשפט בהיעדרו. טען כי המבקש עובד כנהג משאית והוא מפרנס יחיד ומטפל בשני ילדיו הנכים, וכי פסילת רישיונו תפגע בפרנסתו ובטיפול בילדיו. לאור האמור ועל מנת למנוע עיוות דין ביקש ליתן למבקש יומו בבית המשפט.
4. ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי זימון לדין ההקראה ביום 14.10.20 נמסר למבקש ביד יחד עם ההזמנה לדין. טענה כי נוכח הארכת פגרת סוכות הדין הקבוע ליום 14.10.20 בוטל והמבקש זומן מחדש על ידי בית המשפט ליום 23.5.21, אך המבקש בחר שלא להתייצב, הורשע ונגזר דינו בהיעדרו. טענה כי היה על המבקש לברר מה קרה עם התיק לאחר הדין הראשון שבוטל, במיוחד נוכח ידיעתו

עמוד 1

בדבר קיום הדין בעניינו. טענה כי המבקש לא פירט סיכויי הגנתו.

5. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לקבל הבקשה בכפוף לתשלום הוצאות.

6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. משלוח ההזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 **סמארה נ' מ"י**, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 **קריב נ' מ"י**, 20.1.15).

מאישור המסירה עולה כי הזימון לדיון לתאריך 23.5.21 נשלח לכתובתו של המבקש ובהיעדר הנמען נמסר למי שגר עימו בבית ונראה כי מלאו לו 18 שנה, כאשר בשם המקבל נרשם "אדם", אשר אישר קבלת דבר הדואר בחתימתו בתאריך 16.10.20. בנסיבות אלה, קמה חזקת המסירה. המבקש לא הוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו ולמעשה לא התייחס בבקשתו לאישור המסירה ומכאן שלא הפריך את חזקת המסירה. כמו כן, המבקש ציין כי קיבל את פסק הדין, ללא קושי.

ביחס לטענת המבקש כי הקצין בשימוע הודיע לו כי הוא ידאג לביטול הזימון לדיון, הרי שבאחריותו של המבקש היה לבדוק אם הדין מתקיים, במיוחד לאחר שקיבל זימון לדיון הנדחה.

8. עם זאת, המבקש טען כי הרכב היה תקין במועד האירוע והציג רישיון רכב בתוקף עד לתאריך 14.3.21. בנסיבות אלה, ולאחר שעיינתי בטופס השימוע ובנימוקי הקצין בהחלטתו שלא לאסור השימוש ברכב, ונוכח נסיבותיו האישיות של המבקש, החלטתי ליתן למבקש יומו בבית המשפט על מנת להסיר את החשש מפני עיוות דין, אולם זאת בכפוף לחיוב המבקש בתשלום הוצאות לטובת המדינה.

9. סיכומי של דבר, הריני לקבל את הבקשה ולהורות על ביטול פסק הדין, אך זאת בכפוף לחיוב המבקש בתשלום הוצאות לטובת המדינה בסכום של 800 ₪, אשר ישולם על ידי המבקש עד ליום 14.7.21.

10. ככל שסכום ההוצאות ישולם בהתאם למועד האמור בהחלטה כאן, יועבר התיק לעיוני ע"י המזכירות ויקבע מועד חדש להקראה.

11. ככל שההוצאות לא ישולמו כאמור לעיל, ההחלטה על עיכוב ביצוע גזר הדין תבוטל ופסק הדין יוותר על כנו.

המזכירות תודיע לצדדים ותפעל בהתאם.

ניתנה היום, ט"ו תמוז תשפ"א, 25 יוני 2021, בהעדר הצדדים.